

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1022/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112218720
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6112218720.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, v konaní práv. zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti odporkyni O. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. N., C. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, v konaní práv. zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Svidník, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie 233,19 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 03. 10. 2013 č. k. 14C/12/2013-191, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 35,12 Eur potvrdzuje.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zastavil konanie pre späťvzatie návrhu podľa § 96 O. s. p. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na náhrade trov konania sumu 35,12 Eur. Zároveň rozhodol, že navrhovateľovi sa náhrada trov konania nepriznáva a že navrhovateľovi sa súdny poplatok nevracia. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 O. s. p., keď vzhľadom na späťvzatie návrhu zastavenie konania v tejto veci zaviniel navrhovateľ. Trovy konania bol preto navrhovateľ povinný uhradiť odporkyni, táto si trovy konania neuplatnila. Vedľajší účastník na jej strane uplatnil náhradu trov konania za 3 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, podaný odpor so vznesenou námietkou premlčania a vyjadrenie). Pri výške tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 2 vyhlášky 21,58 Eur, režijnom paušále 2x 7,63 Eur, 1x 7,81 Eur + 20 % DPH, trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 105,37 Eur. Prvostupňový súd vzhľadom na skutočnosť, že u vedľajšieho účastníka ide o opakované a právne nenáročné podanie na tamojší súd v obdobných veciach s poukazom na § 150 ods. 1 O. s. p. mu priznal 1/3 z požadovaných trov, t. j. sumu 35,12 Eur.

Vedľajší účastník proti uzneseniu vo výroku, ktorým mu okresný súd priznal náhradu trov konania v 1/3 vyčíslených trov konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Podľa jeho názoru neboli dané podmienky pre aplikáciu § 150 ods. 1 O. s. p., argumentáciu okresného súdu o dôvodoch na krátenie náhrady označil za nepresvedčivú a nespravodlivú. Poukázal na to, že žalobcovi okresný súd v prípadoch, keď vedľajší účastník z kapacitných dôvodov nevstúpi do konania priznanú náhradu trov konania nekráti. Niekedy tomuto priznáva aj náhradu za úkon, ktorý nemá oporu v advokátskej tarife a to úkon písomné podanie protistrane - „pokus o zmier“, ktorý si účtuje aj v tomto konaní. V tejto súvislosti poukázal na názor Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 13Co/200/2012 z 08.08.2012, ktorý je opačný, ako vyslovil v tejto veci prvostupňový súd. Ďalej poukázal aj na iné rozhodnutia riešiace problematiku aplikácie ustanovenia § 150 ods. 1 O. s. p. (uznesenie Najvyššieho

súdu SR sp. zn. 5Cdo/67/2010 z 9. júna 2010), ktoré svedčí v prospech jeho právneho názoru, ako aj na rozhodnutia mnohých krajských súdov v rámci SR v tejto problematike. Navrhol zmeniť napadnuté uznesenie a priznať mu náhradu trov prvostupňového konania v ním uplatnenej výške, ako aj náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ s tým, že podľa jeho názoru je rozhodnutie prvostupňového súdu vecne správne, vyjadril svoj názor, v zmysle ktorého vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Poukázal na to, že z vlastných skúseností má vedomosť o tom, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania nemá vedľajší účastník žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa k predmetu sporu (rovnaký právny názor vyjadril Krajský súd v Košiciach vo veci sp. zn. 6Co/141/2012). Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, zbytočne navyše trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov (rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012). Poukázal aj na to, že združenie udelilo právnomu zástupcovi generálnu plnú moc, takže vyslovil pochybnosť, či samotný vedľajší účastník mal vedomosť o svojom vstupe do predmetného konania. Trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú podľa navrhovateľa trovami účelne vynaloženými, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O. s. p. Navrhuje potvrdiť napadnuté uznesenie a zároveň mu priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne a dostatočne odôvodnené podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ podal návrh voči označenej odporkyni dňa 30. 07. 2012, uplatnil si voči odporkyni zaplatenie sumy 233,19 Eur ako dlžnú sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok v zmysle zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorou sa odporkyňa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas, ktorú povinnosť si neplnila. Okrem toho uplatnil si ročný úrok z omeškania 9,5 % z uplatnenej istiny a náhradu trov konania.

Písomným podaním zo dňa 25. 09. 2013 navrhovateľ zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, navrhol zastaviť konanie, vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať a navrhovateľovi vrátiť súdny poplatok.

V dôsledku späťvzatie návrhu, keď odporkyňa nenamietala voči späťvzatiu (zápisnica o pojednávaní z 03. 10. 2013 na č. I. 189) a uviedla, že náhradu trov konania od navrhovateľa nežiada, súd konanie zastavil.

Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka, tento oznámil svoj vstup do konania dňa 21. 09. 2012 s tým, že požiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a súčasne navrhol priznať mu náhradu trov konania. Vo veci podal odpor proti vydanému platobnému rozkazu, v ktorom po citácii ustanovení § 52 až 54 Občianskeho zákonníka uviedol, že v predmetnej veci splatnosť uplatnenej pohľadávky nastala najneskôr vo februári 2014 a žaloba bola podaná dňa 30. 07. 2012, vznáša preto námietku premlčania, navrhuje žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Navrhovateľom predloženú dohodu o uznaní záväzku označil za neplatnú, okrem iného pre rozpor s dobrými mravmi a označil ju za nekalú obchodnú prax.

Ďalším úkonom právnej služby, ktorý vedľajší účastník v tejto veci vykonal je jeho písomné vyjadrenie doručené okresnému súdu dňa 24. 04. 2013. Odvolací súd zistil, že týmto vyjadrením reagoval vedľajší účastník na námietku navrhovateľa proti vedľajšiemu účastníkovi a proti priznaniu náhrady trov konania

vedľajšiemu účastníkovi s tým, že ide o názor podporený citáciou mnohých právnych predpisov (počnúc Zmluvou o fungovaní EÚ, Chartou základných práv EÚ, komentárom Občianskeho súdneho poriadku, poukazom na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ a mnohých rozhodnutí krajských súdov rámci SR) na podporu právneho názoru vedľajšieho účastníka o opodstatnenosti vstupu vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 až 4 O. s. p., na právo vedľajšieho účastníka podať odpor, vzniesť námietku premlčania a uplatňovať náhradu trov konania.

Podľa § 151 ods. 1 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 5 O. s. p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení o náhrade trov konania súd rozhoduje na návrh, v danom prípade vedľajší účastník dal návrh na priznanie trov konania už v samotnom oznámení o vstupe a aj vo svojich ďalších dvoch podaniach, trovy aj vyčísliť.

Vzhľadom na ustanovenie § 212 ods. 1 O. s. p. je úlohou odvolacieho súdu v tomto štádiu konania posúdiť už len výšku trov konania vzhľadom na odvolaciu námietku vedľajšieho účastníka.

Podľa § 150 ods. 1 O. s. p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Aplikovať toto ustanovenie môže súd v prípadoch, pokiaľ sú naplnené predpoklady pre priznanie náhrady trov konania, podľa názoru súdu však existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad („nemusí súd výnimočne náhradu trov konania...“), ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Výnimočnosť spočíva buď v okolnostiach danej veci, alebo aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Prvostupňový súd využil toto svoje moderačné oprávnenie a krátil uplatnenú náhradu trov vedľajšieho účastníka odôvodniac svoje rozhodnutie tým, že ide o opakované a právne nenáročné podanie na tamojší súd v obdobných veciach. Aj keď je pravdou, že ide o stručné odôvodnenie, odvolací súd v tejto stručnosti nevidí dôvod v danej veci, ktorý by správnosť tohto rozhodnutia spochybňoval. Súdom je vo všeobecnosti známa skutočnosť, že združenia na ochranu spotrebiteľa, konkrétne aj Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorý vstúpil v tomto konaní, vstupuje v spotrebiteľských veciach do konaní hromadne oznámením o vstupe a pretože ide o konania s viacmenej rovnakou či obdobnou problematikou, z pochopiteľných dôvodov sa aj tieto obsahovo opakujú. Pokiaľ za takejto situácie prvostupňový súd vzhľadom na okolnosti danej veci vzhliadol aj v tomto konaní výnimočnosť v zmysle citovaného zákonného ustanovenia spočívajúcu v opakujúcich sa podaniach s obdobnou problematikou a tiež nenáročnosť veci, odvolací súd s takýmto právnym posúdením súhlasí a považuje ho za úplne správne.

V zmysle uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne a správne odôvodnené podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že navrhovateľovi, ktorý mal v postavení voči vedľajšiemu účastníkovi úspech, v tejto časti konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z obdobných dôvodov, ako rozhodol o potvrdení napadnutého uznesenia, poukázuc najmä na tú skutočnosť, že rozhodnutie o trovách konania je zásadne vecou súdu, keď v zmysle zákonnej úpravy súd musí o trovách konania rozhodnúť, zo strany účastníkov nie je potrebné a teda ani účelné vyjadrovať svoje právne názory o práve vedľajšieho účastníka v obdobnej veci dať sa zastúpiť advokátom, keď

sám odvolanie voči tomuto uzneseniu nepodal. Preto odvolací súd podané vyjadrenie kvalifikoval ako neúčelné podanie a navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.